

SOMBA MANYA Nieuwjaarsgroet

Chinese ‘*daschik*’s t-shirts en ‘*boubous*’, imitaties van Afrikaanse oorsprong, worden tegenwoordig massaal op de Congolese markt verkocht.

Congolezen laten echter van oudsher bij diverse gelegenheden hun kleren door een naaister maken: hemden, jurken en uniformen voor diverse gelegenheden zoals feesten, bruiloften en diploma-uitreikingen, of om te benadrukken dat ze lid zijn van een bepaalde groep. Ook voor kinderen zijn uniformen belangrijk. Zij moeten die immers verplicht dragen op school.

Daarom blijft deze Congolese gewoonte bestaan, ondanks de grote hoeveelheid tweedehands kleding die op de Congolese markt wordt gedumpt. En daarom blijft naaien een belangrijke bron van inkomsten voor veel Congoleze vrouwen, en draagt het bij aan economische participatie en zelfredzaamheid bij aan het herwinnen van eigenwaarde en vertrouwen.

Help de naaisters hun inkomen te verdienen en de concurrentie het hoofd te bieden!

Bestel door hen genaaide producten, help met het creëren van betere werkplekken na de opleiding, of deel je naainaald-kennis zodat de meiden ook door hun kennis het hoofd kunnen bieden aan de Chinese concurrentie.

Wil je dat? kijk op de website van stichting Somba Manyà of neem contact op met somba-manyà@mail.com

Onrust in Congo

De schijnwerpers van de internationale gemeenschap zijn weer op de Afrikaanse Democratische Republiek Congo gericht. Het land staat opnieuw voor een cruciale periode.

De laatst drie achtereenvolgende dagen van het afgelopen jaar werd Congo zelfs genoemd in het Nederlandse tv journaal, en dat gebeurt niet vaak.

De reden? Een historische verkiezing die de eerste echt democratische verkiezing in de geschiedenis van dit immense land zou kunnen worden.

Terwijl ik dit schrijf is de uitslag nog niet bekend. Evenmin als de reactie van bevolking en autoriteiten daarop. We kunnen daar nog niet gerust op zijn na een recent verleden van stakingen door het uitblijven van salaris betaling, doodschieten van studenten die protesteren tegen die staking omdat ze onderwijs eisen, protesten door het twee jaar uitstellen van de verkiezingen, traangasaanvallen daarop die ook een kraamkliniek raken,

Hoe dan ook, een machtswisseling geeft de Congolezen hoop op een beter leven.

De huidige president, Kabila, die al 16 jaar aan de macht is, en zelf geen kandidaat maar mag zijn, belooft de Congolezen de mooiste verkiezingen en weigert buitenlandse inmenging ‘om de soevereiniteit van het land te waarborgen’, terwijl het de internationale humanitaire organisaties zijn die in het oosten van het land hulp moeten bieden aan de Ebola-crisis met al 300 doden, en er grote veiligheidsproblemen zijn in zones als de regio Kasai, met meer dan 100 gewapende groepen, 4 miljoen ontheemden, en 13 miljoen mensen in nood.

In de afgelopen periode werd ook internationaal de inzet van één Congolees om zijn medemens te helpen beloofd: Denis Mukwege nam op 10 december in Oslo de Nobelprijs voor de Vrede in ontvangst. Hij bestrijdt sinds jaren het seksueel geweld tegen vrouwen in Congo. Mukwege heeft in het door hem opgerichte hospitaal Panzi meer dan 50.000 verkrachte meisjes en vrouwen behandeld. In zijn emotionele speech tijdens de uitreiking van de prijs riep hij de mensheid op om zich ervan bewust te zijn dat veel technologieën, zoals de smartphone berusten op de delving van mineralen in Congo, die gepaard gaat met kinderarbeid en grove misstanden. Hij maande ons aan niet de andere kant op te kijken, niet de rode loper uit te leggen voor corrupte staatshoofden en in plaats daarvan een grens te trekken en door middel van sancties corrupte regimes te dwingen tot eerlijke verdeling van de rijkdom.

Mukwege is een Congolees die dicht bij zijn volk wil blijven en zijn voorbeeld vertolkt het vermogen van vele Congolezen om zich in te zetten voor anderen.

Ik zie hetzelfde bij de staf van GETARIS. GETARIS verzorgt naaiopleidingen voor kansarme meiden in de DRC, opleidingen die moeten leiden tot financiële autonomie. Onze organisatie Somba Manyà (“Ga zitten en leer” in het tshiluba, één van de Congolese talen) ondersteunt het werk van GETARIS sinds 2011. De inzet van de mensen van GETARIS, in deze onvoorspelbaar tijd in mijn land van herkomst, heeft diepe indruk op mij gemaakt. Vanwege de staking op de universiteit van Kinshasa, waar ik drie maanden per jaar college geef, kon ik afgelopen oktober meer tijd besteden met het team en de cursisten. Samen hebben wij kunnen terugblikken op het afgelopen jaar, gekeken naar de toekomst, en plannen gemaakt voor de verbetering van het naaldvakmanschap tijdens en na de opleiding. In deze nieuwjaarsbrief lees je hieronder meer over de vorderingen van het afgelopen jaar en onze voornemens voor 2019.

Mijn dank!

Het werk van GETARIS is gericht op educatie en met name het leren van een vak. De cursisten worden getraind, en voorzien van pragmatische kennis: juist die kennis waarmee zij direct na of al tijdens de opleiding inkomsten kunnen genereren.

De opleiding tot naaister van GETARIS wordt gegeven door een team van 4 Congolese vrouwen. Zij onderwijzen zowel de naaivakken als de theoretische vakken zoals alfabetisatie, boekhouden en hygiëne aan circa twintig cursisten per jaar.

Wat dit team zo bijzonder maakt is de grote motivatie. In tegenstelling tot de cursisten, die wonen in de wijk (Kinkole) waar de school van GETARIS is gevestigd, wonen de opleiders in heel andere delen van de stad, soms op een afstand van ruim 15 km. Maar ondanks alle veiligheidsproblemen: onvoorspelbare en explosieve demonstraties, onzeker en gevaarlijk openbaar vervoer en plaatsen waar het zelfs gevaarlijk is om een weg over te steken, is het team van GETARIS trouw aan haar doelstellingen: elke dag opnieuw zijn zij bereid om die afstand af te leggen.

Vier trotse cursisten hebben dit jaar de opleiding tot naaister afgerond met een terecht verdiend certificaat. Hun “madames”, zoals de cursisten de opleiders noemen, zullen hen ook na de opleiding blijven steunen.

Met foto’s van lessen en voltooide opdrachten: tassen, jurken, rokken, wordt via *WhatsApp* de voortgang gedeeld.

Niet alle leden van de staf hebben echter een mobiele telefoon en *WhatsApp*.

Wilt U een smartphone doneren aan een van de leden van de staf bij wijze van nieuwjaarsgeschenk? Het kan ook helpen om in contact te blijven, mocht iemand op weg naar het werk of terug naar huis in problemen komen.

Hoe belangrijk de lokale teamleden ook zijn, ook u als donateur bent een onmisbare factor in het succes van GETARIS.

Uw ondersteuning is goud waard. Niet alleen de financiële ondersteuning is van belang. Veel van u zijn voor mij een luisterend oor, geven adviezen, en geven voorbeelden van andere projecten in andere werelddelen die GETARIS kunnen inspireren etc...

Ik wil u bij deze heel graag bedanken voor uw morele én financiële steun en ik kan u garanderen dat nog steeds elke gegeven euro voor 100% op de juiste plek terechtkomt. Sommigen van u hebben een boodschappentas gekregen als blijk van waardering. Deze tassen zijn gemaakt door de cursisten van GETARIS. Zo wordt het resultaat van wat je ondersteund hebt tastbaar. U kunt die tassen ook bestellen. Stuur daarvoor een bericht aan Somba Manyà.

[Lees vooral hieronder verder om meer te weten te komen over de gebeurtenissen in het afgelopen jaar.](#)

Delen van kennis: *train de trainers*

Kennis delen en opkrikken, het vakmanschap moderniseren, dat is wat Congo nodig heeft. Congolese vrouwen weten veel en hebben vaak alleen de juiste materialen en instructie nodig, zoals een fijne werkruimte en verbeterde presentatie om de concurrentie aan te gaan. De eerste stap is gemaakt in maart 2018. Vier jonge Afro-Caraïbisch-Nederlandse meiden kwamen vanuit Nederland naar Congo om samen met het team en de cursisten te werken aan diversificatie van de producten en ze af te stemmen op de Congolese en Nederlandse markt.

Deze 4 jonge meiden zijn door hun vaardigheden en uitrusting in staat producten van goede kwaliteit te bieden aan de opkomende middenklasse in Congo. Producten die Congolezen dankzij de televisie en de sociaal media ook zien in andere delen van de wereld. Immers, producten uit het westen zijn gewild omdat de kwaliteit en afwerking beter is dan die van producten uit China en daarop berust de concurrentie met deze producten.

Een maand lang hebben deze meiden hun praktische *know how* met de meiden van de vakopleiding van GETARIS gedeeld: het verbeteren van de kwaliteit van tassen, oorbellen, *kabaja*'s, pruiken. Zij deelden hun beroepsmaterialen, gereedschappen en instructies. Boekjes met die instructies worden sindsdien bij GETARIS gebruikt als handleiding. Een *train de trainers*- constructie, want de meiden en de opleiders die een maand lang met hen hebben samengewerkt, staan klaar om hun ervaringen en vaardigheden door te geven.

Delen van ons lesmateriaal

Sinds november biedt GETARIS aan de cursisten van naaischolen in de nabijheid de mogelijkheid om te oefenen op haar naaimachines. Het gebrek aan goed materiaal is een schrijnend probleem in Congo. Bij beroepsopleidingen is het vaak droogzwemmen. Zo kun je naaister worden zonder ooit een naaimachine te hebben aangeraakt of ICT-er door alleen de tekening van een computer op een schoolbord te hebben gezien. GETARIS werkt voortdurend aan een goede uitrusting voor de naaiopleiding. Wij hebben 30 goede naaimachines, een prachtige en degelijke leerruimte, met water, stroom van zonnepanelen en anderen mogen daar ook gebruik van maken.

Lokale erkenning

Sinds kort is GETARIS partner van het Congolese ministerie van rurale ontwikkeling. Het ministerie was verrast over de waterpomp van GETARIS die de buurt in N'sele van water voorziet in een wijk zonder verdere infrastructuur en waar 80 procent van de bevolking analfabeet is. Dit werd zelfs opgemerkt tijdens de verkiezingen afgelopen zondag. De VN *Radio Okapi* merkte hoe moeilijk het was voor de bevolking van N'sele om te stemmen met de computer vanwege een groot percentage van analfabeet. Supertrots zijn we op deze erkenning, niet dat GETARIS zou kunnen rekenen op ondersteuning van het ministerie, maar dankzij de *Arrêté Ministeriel* wordt GETARIS niet meer lastig gevallen door ambtenaren die dagelijks diverse soorten belasting komen opeisen.

Voornemens voor 2019

Een werkplek voor de naaisters

De opleiding van GETARIS duurt één tot anderhalf jaar. De nauwkeurige keuze van de docenten stelt de cursisten in staat om de kunst van het naaien snel te beheersen.

Maar de cursisten komen na het afronden van hun opleiding veel uitdagingen tegen. Het is heel moeilijk een locatie te huren waar ze hun werk voort kunnen zetten. In het door politieke en etnische conflicten verscheurde Congo hebben huurders geen rechten. De verhuurders verhogen vaak de huur zodra een huurder financiële activiteiten ontwikkelt en je kan zomaar op straat worden gezet. Dit is enkele afgestudeerden van GETARIS al overkomen.

Er is daarom een begin gemaakt met een gemeenschappelijk atelier: een zaal met 25 goed uitgeruste werkplekken die tegen een kleine vergoeding gehuurd kunnen worden. Door samen in één zaal te werken, kunnen de meiden elkaar aanmoedigen en ervaringen uitwisselen, wat de onderlinge solidariteit zal bevorderen.

Autofinanciering

GETARIS streeft naar financiële autonomie. Afhankelijkheid van fondsen brengt immers onzekerheid met zich mee ten aanzien van de continuïteit.

De opleiding bij GETARIS is gratis. De cursisten hebben geen geld en zijn daardoor al niet naar het reguliere onderwijs gegaan.

Diverse stappen zijn genomen naar autofinanciering: de verkoop van het water van de pomp en een kleine vergoeding voor het gebruik van de naaimachines door andere naaischolen.

Beide stappen worden uitgebreid: Wij zijn op zoek naar lokale bedrijven om hun frisdrank te verkopen en de werkplek voor de naaisters zal in het weekend verhuurd worden voor diverse sociale activiteiten.

Donateurs

Autofinanciering is een goed streven, maar kan nog lang niet onze enige bron van inkomsten zijn. Zonder de regelmatige hulp van Somba Manya zou Getaris niet kunnen overleven.

En Somba Manya is afhankelijk van uw steun!

Mogen wij op u blijven rekenen?

Ik spreek namens het bestuur van Somba Manya en namens het hele team van GETARIS als ik zeg:

Wij wensen u een gezond en fijn 2019.

Julie Ndaya

Voorzitter Somba Manya